

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.9.2012
SWD(2012) 266 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSPANALYSEN

Följedokument till

Europaparlamentets och rådets förordning

om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd

{COM(2012) 514 final}

{SWD(2012) 265 final}

BAKGRUND OCH INSTITUTIONELL RAM

Enligt Lissabonfördraget (artikel 214.5) ska en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd inrättas för att ge europeiska ungdomar en möjlighet att bidra till unionens humanitära biståndsåtgärder. I november 2010 antog kommissionen ett meddelande om frivilligkåren, och 2011 antogs rådets slutsatser och Europaparlamentets skriftliga förklaring. Kommissionen har föreslagit 201 miljoner euro i anslag till frivilligkåren under den kommande fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.

SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Berörda aktörer, däribland de viktigaste humanitära hjälporganisationerna och frivilligorganisationerna samt medlemsstaterna, har fortlöpande deltagit i arbetet med att inrätta frivilligkåren sedan starten i början av 2010. Information och sakkunskap har dessutom samlats in genom externa studier/undersökningar, specialkonferenser och ett offentligt samråd på nätet.

Aktörerna har vid upprepade tillfällen framhållit att frivilligkåren bör vara efterfrågestyrd och behovsbaserad så att den kan göra verklig skillnad för de mottagande befolkningsgrupperna. Frivilligkåren bör mobilisera frivilliga för att avspegla de värden som utgör kärnan i det europeiska projektet, och samtidigt tillhandahålla humanitärt bistånd och anpassa frivilligarbetarnas insatser till den ökande professionalismen inom sektorn. Några aktörer föreslog att man skulle skilja mellan mindre kvalificerade ungdomar, som inte skulle skickas ut i humanitära insatser där säkerheten är ett problem, och erfarna frivilligarbetare. Slutligen har man framhållit vikten av att de lokala värdorganisationerna har kapacitet att säkerställa att frivilligarbetarnas bidrag får en bestående verkan i värdsamhällena.

Med utgångspunkt i resultaten av undersökningarna och samråden drog kommissionen igång två omgångar pilotprojekt mellan 2011 och 2013 för att testa några av de möjliga inslagen i frivilligkåren. De första erfarenheterna av pilotprojekten har använts vid utarbetandet av denna konsekvensbedömning.

PROBLEMFÖRMULERING OCH SUBSIDIARITET

Enligt aktuella uppgifter har den allmänna utvecklingen under de senaste tio åren gått mot allt fler aktiva frivilligarbetare i EU. Enligt Eurobarometerundersökningar (2010) anser européerna att solidaritet och humanitärt bistånd är det område där frivilligarbete spelar den viktigaste rollen och 88 % av européerna ger sitt stöd till att en frivilligkår för humanitärt bistånd inrättas. 68 % känner till att EU finansierar humanitärt bistånd, men bara 30 % av européerna upplever att de är välinformerade. Och trots den ökade efterfrågan på frivilligarbete för humanitära insatser i tredjeländer är det fortfarande så att de flesta frivilligarbetare som placerats i länder utanför EU arbetar med långsiktiga projekt för utvecklingssamarbete snarare än med humanitära biståndsinsatser.

Trots att det redan finns flera frivilligordningar gör betydande brister och luckor att de inte når sin fulla potential för att stödja humanitära insatser. Avsaknaden av en systematisk och genomtänkt EU-strategi för frivilligarbete, de stora skillnaderna i frivilligarbetets utveckling i medlemsstaterna liksom den begränsade synligheten för frivilligarbete hindrar frivilliginsatser

från att utvecklas fullt ut i EU. Det begränsar också de människors deltagande som är beredda att eller verkligen vill bidra till EU:s humanitära insatser genom frivilligarbete på ett konkret sätt.

Följande problem har konstaterats: i) Det saknas en genomtänkt EU-strategi på området frivilligverksamhet och bland annat finns det betydande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller omfattningen av frivilligverksamhet. ii) EU:s humanitära insatser och solidaritet med behövande har inte synliggjorts i tillräcklig grad, vilket lett till att medvetenheten om detta bland människorna i Europa är otillräcklig och försvårar för dem som vill ge ett konkret bidrag till det humanitära biståndet genom att engagera sig. iii) Medlemsstaterna använder sig inte av enhetliga identifierings- och urvalsmekanismer, vilket gör det svårt att jämföra samman utbudet av frivilligarbetare med efterfrågan från organisationer. iv) Det saknas frivilligarbetare med tillräckliga kvalifikationer för de humanitära insatserna, vilket innebär att mindre erfarna utsändarorganisationer under vissa omständigheter placerar ut frivilligarbetare som saknar nödvändiga kvalifikationer eller kunskaper om de humanitära principerna. v) Bristande snabbinsatsförmåga för humanitärt bistånd, på grund av att de humanitära kriserna ökat både i antal och omfattning. De ökade humanitära behoven gör det nödvändigt att ha tillgång till fler kvalificerade personer som kan placeras ut i krissituationer då de lokala och internationella resurserna för katastrofinsatser ofta blir överbelastade. vi) Vårdorganisationerna har inte tillräcklig kapacitet för att se till att frivilligarbetarnas bidrag får en bestående verkan för mottagarna.

Utan ett initiativ på EU-nivå kan ovanstående problemen inte åtgärdas. Att inte vidta åtgärder på unionsnivå skulle dessutom strida mot Lissabonfördraget enligt vilket en frivilligkår ska inrättas.

MÅL

Att på ett effektivare sätt öka frivilligengagemanget inom EU kan ge en mycket positivare bild av unionen internationellt. Det kan leda till ökat intresse för alleuropeiska projekt för att stödja humanitär verksamhet, bland annat civilskyddsåtgärder av humanitär karaktär, inte bara genom att skicka ut fler personer men också genom bättre förberedelsearbete. Detta kan också ytterligare förstärka både fördelarna för värdsamhällena och de positiva verkningarna för de frivilliga själva genom att de får utveckla sådana specifika kvalifikationer som är relevanta för arbetsmarknaden för humanitärt bistånd, men också färdigheter som är till nytta hela livet som personlig styrka och interkulturell medvetenhet och förståelse.

Frivilligkåren syftar till att gynna utsändarorganisationerna, de befolkningsgrupper som får hjälp och frivilligarbetarna, och därigenom EU som helhet. Dessa överväganden kommer till uttryck i följande mål:

Allmänt mål

- Ge uttryck för EU:s humanitära värden och solidaritet med behövande människor genom att främja en effektiv och synlig europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd, som ett förstärkt bidrag från EU till den globala kapaciteten att reagera vid humanitära kriser.

Specifika mål

- Förbättra unionens kapacitet att ge humanitärt bistånd

- Förbättra frivilligarbetarnas färdigheter och kvalifikationer liksom deras arbetsvillkor
- Ge ökad synlighet åt unionens humanitära värden
- Bygga upp kapaciteten hos värdorganisationerna i tredjeländer
- Öka samstämmigheten och konsekvensen i alla medlemsstater i syfte att ge människorna i EU ökad möjlighet att delta i humanitära insatser
- Skärpa kriterierna för identifiering och urval av frivilligarbetare

Operativt mål

- Fastställa en ram för gemensamma bidrag från människorna i Europa till unionens humanitära biståndsåtgärder (Lissabonfördraget, artikel 214.5).

ALTERNATIV

Om det inte inrättas någon humanitär frivilligkår (**inga nya EU-åtgärder**), kan det förväntas att man även i fortsättningen främst använder sig av frivilligarbetare i det långsiktiga utvecklingssamarbetet, och att man inom ramen för de nationella frivilliga ordningarna och vid icke-statliga organisationer även fortsättningsvis tillämpar sina egna identifierings- och urvalsmetoder. Detta skulle leda till att potentiella frivilligarbetare inom det humanitära biståndet inte utnyttjas eftersom de icke-statliga organisationerna och nationella regeringarna saknar resurser att utveckla och erbjuda lämplig utbildning. På grund av detta skulle utsändarorganisationerna även i fortsättningen utplacera frivilligarbetare som inte alltid har de nödvändiga kunskaperna, vilket innebär att man inte kan garantera kvaliteten på de utplacerades insatser eller att de verkligen blir till nytta för lokalsamhällena. Verkningarna för värdorganisationerna och lokalsamhällena skulle också vara begränsade och skulle i sista hand bero på värdorganisationens resurser som ofta är mycket begränsade.

Slutligen skulle EU:s synlighet inte förbättras om inga nya EU-åtgärder vidtas. På grund av detta och med hänsyn till att det i Lissabonfördraget krävs att en frivilligkår ska inrättas (art. 214.5), beaktas inte alternativet ”inga nya EU-åtgärder” ytterligare.

Utmaningen är att definiera kåren på ett sätt som ger bästa möjliga nytta (effektivitet) på ett kostnadseffektivt sätt. Fyra alternativ, som består av kombinationer av olika ”moduler” (åtgärder som kan vara stödberättigade), har identifierats: **Alternativ 1** skulle omfatta 1) utarbetande av normer för identifiering och urval av frivilliga för att se till att rätt personer lockas att söka och väljs ut på ett rättvist sätt och att de har lämpliga kvalifikationer och 2) utarbetande av certifieringsmekanismer för utsändarorganisationer varigenom man skulle säkra att de certifierade organisationerna uppfyller EU:s normer.

Utöver den verksamhet som redan ingår i alternativ 1 skulle **alternativ 2** omfatta följande: 3) stöd till utbildning av frivilliga i humanitärt bistånd på grundval av humanitära hjälporganisationers erfarenheter, erfarenheter av pilotprojekt och utbildning som anordnas av kommissionen som en del av civilskyddspolitik. 4) inrättande av ett EU-register över utbildade frivilliga som är beredda att delta i humanitärt bistånd, vilket skulle ge en plattform för att snabbt kunna identifiera lämpliga frivilligkandidater och ge en bättre överblick över möjligheterna till frivilligarbete för människor från hela EU och 5) utarbetande av normer och certifieringsmekanismer för värdorganisationernas förvaltning av de frivilliga för att se till att de frivilligas färdigheter gagnar lokalsamhällena på bästa möjliga sätt.

Alternativ 3 skulle komplettera den verksamhet som omfattas av alternativ 2: 6) utplacering av frivilliga från EU till tredje land, inbegripet praktikplatser som ingår i utbildningen för mindre erfarna frivilliga samt "ordinära" utplaceringar inom projekt för humanitärt bistånd (särskilt inriktade på förebyggande arbete/beredskapsarbete och åtgärder för återuppbyggnad), 7) uppbyggnad av värdorganisationernas kapacitet för att stödja genomförandet av de normer som utarbetats inom ramen för modul 5 och förbättra mottagningskapaciteten och 8) inrätta "nätverket för EU-frivilliga för humanitärt arbete" genom en interaktiv nätverkswebbplats så att frivilliga kan engagera sig utan att bli utplacerade. Genomförandet skulle skötas av ett befintligt genomförandeorgan som har relevant erfarenhet av frivilligprogram och kommissionen skulle ansvara för tillsynen.

Slutligen skulle det i **alternativ 4** ingå samma kombination av aktiviteter som i alternativ 3 (alla åtta moduler), men utgångspunkten är att varje beståndsdel förvaltas direkt av Europeiska kommissionen, inklusive urval, utbildning och utplacering. En sådan strategi för utplacering av frivilliga kan anordnas på olika sätt, inklusive i) anslående av ytterligare personalresurser inom kommissionen, ii) utnyttjande av ett befintligt genomförandeorgan för genomförandet (t.ex. genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (EACEA) inom generaldirektoratet för utbildning och kultur), iii) inrättande av ett nytt självständigt organ med ansvar för EU:s frivilligkår. Med tanke på de ytterligare administrativa kostnader som inrättandet av ett nytt organ innebär i det rådande ekonomiska klimatet, och potentiella överlappningar med befintliga organ, utvecklas detta alternativ inte ytterligare i denna konsekvensbedömning.

KONSEKVENSBEDÖMNING

I konsekvensbedömningen bedöms de viktigaste potentiella verkningarna av varje alternativ (inklusive verkningarna för olika aktörer), i vilken utsträckning varje alternativ skulle uppfylla de specifika målen och beräknade kostnader för genomförandet (bedömning av effektiviteten), med utgångspunkt i antagandet att den rättsliga ramen antas och att ett fullständigt genomförande startar 2014. Uppskattningarna av genomförandekostnaderna omfattar också förvaltningskostnaderna som antas vara cirka 10 % av den totala budgeten, om verksamheten förvaltas av kommissionen, medan de skulle uppgå till cirka 8 % om förvaltningen överförs till ett befintligt genomförandeorgan.

Alternativ 1

Alternativ 1 skulle skapa förutsättningar för en ökad öppenhet och kontinuitet i anställningsförfarandet och i utbildningen av frivilliga i alla medlemsstater och skulle kunna bidra till att utsändarorganisationerna harmoniserar sina tillvägagångssätt. Huruvida det medför konkreta verkningar och synergieffekter är dock beroende av att organisationerna börjar tillämpa normerna och certifieringsmekanismerna. För de frivilliga skulle främst alternativ 1 göra det möjligt att ange i deras meritförteckning att de har valts ut av/arbetat för en certifierad organisation och skulle även ge mer kunskap om vad man kan förvänta sig av frivilligarbete i olika organisationer.

EU:s synlighet utanför EU skulle förbättras i mycket begränsad omfattning eftersom detta alternativ inte innebär några utplaceringar. Av samma anledning skulle det endast medföra potentiella indirekta verkningar på lokalsamhällen och värdorganisationer.

Sammanfattningsvis skulle alternativ 1 påverka målen i begränsad omfattning, beroende på i vilken utsträckning standarderna används och huruvida frivilligorganisationerna ansluter sig till certifieringsmekanismerna.

Kostnaderna för att genomföra alternativ 1 skulle uppgå till cirka 3,5 miljoner euro under perioden 2014–2020.

Alternativ 2

Alternativ 2 innebär precis som alternativ 1 att det skapas förutsättningar för en förbättring av systemet för rekrytering av frivilliga. Dessutom skulle utsändarorganisationerna få tillgång till frivilliga som genomgått ett omfattande utbildningsprogram. Detta leder till att de frivilliga kan fungera bättre när de placerats ut, till att risken för en olämplig utplacering minskar och till att det blir lättare att övervaka och vägleda de frivilliga ute på fältet. Inrättandet av ett register över utbildade frivilliga kommer också att bidra till att det blir enklare för de rekryterande organisationerna att identifiera lämpliga kandidater.

Detta alternativ bidrar till att förbättra de frivilligas kompetens genom utbildning och ökar deras chanser till en utplacering. Utbildningen och inrättandet av ett register kommer även att göra att det går fortare att engagera sig i frivilligverksamhet samtidigt som normerna för värdorganisationerna kommer att bidra till att de frivilliga både kan göra maximal nytta under sin utplacering och finna en större tillfredsställelse med sin uppgift. Alternativ 2 skulle även ge effekter för lokalsamhällen, värdorganisationer och EU:s synlighet i tredjeländer, dock under förutsättning att de frivilliga som utplaceras har fått tillräcklig utbildning.

Totalt sett kommer alternativ 2 att leda till att de frivilligas kompetens förbättras, till att det skapas förutsättningar för effektivare utplaceringar och till ett ökat bidrag från frivilliga på området humanitärt bistånd. Det finns inte heller några garantier för att de färdigheter som de frivilliga förvärvat verkligen kommer att komma lokalbefolkningarna till godo eller för att EU-solidariteten främjas i tredjeländer.

Genomförandekostnaderna för alternativ 2 skulle uppgå till 53 miljoner euro under perioden 2014–2020.

Alternativ 3

Alternativ 3 går utöver de föregående alternativen genom att det även innehåller ett stöd till utplacering av frivilliga till humanitära biståndsinsatser, kapacitetsuppbyggnad i lokala värdorganisationer och inrättandet av ett nätverk för EU-frivilliga för humanitärt arbete.

Den föreslagna metoden, vilken innebär att ett redan befintligt genomförandeorgan föreslår humanitära organisationer lämpliga frivilliga för utplacering, leder till att det skapas ett band mellan frivilligkåren och viktiga aktörer på området. Kommissionen skulle via en rad åtgärder fortfarande svara för övervakningen av utplaceringarna. För det första skulle bara de frivilliga som klarat av EU-utbildningen och som tagits upp i kårens register kunna komma i fråga för utplacering. På så sätt kan det garanteras att de frivilliga som placeras ut har förutsättningarna att göra en god insats. För det andra skulle kommissionen behålla kontrollen genom genomförandeorganets övervakning, vilket garanterar en hög kvalitet och god synlighet för EU under utplaceringen. För det tredje skulle de värdorganisationer som tar emot frivilliga vara tvungna att följa de EU-normer som utarbetas i modul 5.

Kopplingen mellan de olika modulerna och villkoren för utplacering kommer att bidra till att frivilligkårens insatser får en stark EU-identitet.

Detta alternativ innebär att de frivilliga får konkret arbetslivserfarenhet inom det humanitära området humanitärt bistånd och stärker sin kompetens genom en utplacering, vilket gör att de blir mer attraktiva för ytterligare fältarbete, förbättrar sina möjligheter på arbetsmarknaden och kommer att utgöra en framtida beredskapskapacitet på det humanitära området. Detta kommer sannolikt även att uppmuntra EU-medborgare som vill ge uttryck för sin solidaritet att delta i frivilligverksamhet och göra en konkret insats på det humanitära området (bl.a. personer som annars hade haft färre möjligheter). Nätverket för EU-frivilliga för humanitärt arbete kan även ge nätverksmöjligheter för dem som vill satsa på ett yrkesliv inom humanitärt bistånd. Slutligen är det att märka att detta alternativ även ger kulturella vinster i och med att de frivilliga får möjlighet att lära sig mer om andra kulturer och levnadsförhållanden.

Frivilligkårens fysiska närvaro och stöd i lokalsamhällena är en viktig och direkt metod för att visa EU:s solidaritet och öka EU:s synlighet, särskilt om den kombineras med utbildningsinsatser som gör att de frivilliga kan lämna ett stort och positivt bidrag.

Alternativ 3 leder inte bara till att frivilligsektorn främjas och till att frivilliga i Europa får stöd utan innehåller även de komponenter som krävs för att de frivilliga verkligen kommer att bidra till de humanitära biståndsinsatserna i tredjeländer, och därmed även till en ökad effektivitet och höjd kvalitet totalt sett för det humanitära biståndet.

Genomförandekostnaderna för alternativ 3 skulle uppgå till 210 miljoner euro under perioden 2014–2020.

Alternativ 4

Det faktum att varje komponent i detta alternativ skulle förvaltas direkt av kommissionen innebär följande. Kommissionen får samma grad av kontroll över utbildningen av de frivilliga och inrättandet av ett register som i alternativ 3. Vad gäller utplaceringar skulle kommissionen eller genomförandeorganet få kontrollen över det slutliga urvalet av frivilliga som efter urvalet knyts till ett humanitärt biståndsprojekt på fältet. Kommissionens inflytande när det gäller EU:s synlighet och "marknadsföringen" av frivilligkåren skulle bli detsamma som i alternativ 3.

Alternativ 4 skulle medföra en förändring vad gäller förvaltningen av det ekonomiska stödet till de frivilliga i frivilligkåren, eftersom biståndsarbetarna i nuläget finansieras via EU:s partner på området humanitärt bistånd. Denna förändring ger ökade administrativa kostnader för kommissionen på området mänskliga resurser. Kommissionens avdelningar kommer troligen inte att ha varken samma mobiliseringsförmåga eller samma lätthet att placera ut frivilliga ute på fältet och partnerorganisationerna kommer sannolikt inte heller att känna samma ägarskap totalt sett, vilket kan leda till att utplaceringar inte ger så gott resultat som möjligt och till att incitamentet till att förbättra kvaliteten på det humanitära frivilligarbetet minskar. För att kompensera för detta borde det lämpligast införas välfungerande interna styrstrukturer och arrangemang för de dagliga kontakterna så att frivilligkåren kan integreras i tillhandahållandet av EU:s humanitära bistånd. Alternativ 4 innebär sannolikt att frivilligkårens verksamhet kommer att växa något långsammare.

Samtidigt är det med hänsyn till den begränsade "absorptionsförmågan" troligt att det med detta förvaltningssätt blir svårt att leverera ett ökat antal utplaceringsmöjligheter. Om

utplaceringarna minskar i omfattning skulle detta i sin tur leda till färre fördelar för värdsamhällena och en minskning av sektorns totala kapacitet. Dessutom skulle en direkt centraliserad förvaltning kunna göra att EU-medborgarna får sämre möjligheter till frivilligarbete och till att deras deltagande minskar.

Om man håller genomförandekostnaderna för alternativ 4 inom ramarna för vad som medges av budgeten för den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020 (210 miljoner euro) leder detta till 60 % färre utplaceringar av frivilliga.

JÄMFÖRELSE AV ALTERNATIVEN

Vid jämförelsen mellan de fyra alternativen bör det hållas i åtanke att de ligger på en ökande skala vad gäller ambitionsnivå och utsträckning, varvid alternativ 1 är det mest minimalistiska och alternativ 4 det mest omfattande alternativet med den högsta graden av direkt förvaltning. Jämförelsen av alternativen innebär att man gör en bedömning av hur mycket mer de mer omfattande alternativen bidrar till specifika mål. Denna bedömning jämförs sedan med de högre kostnaderna för de mer omfattande alternativen. Eftersom de olika alternativen är olika omfattande så varierar även de risker som de för med sig under genomförandet.

I tabellen nedan ges en sammanfattning av jämförelsen mellan de olika alternativen. För detta ändamål används ett betygsättningssystem där den positiva verkan betecknas med +(låg), ++(medel) eller +++ (hög). Notera att en del av betygen anges inom parentes (), vilket innebär att bedömningen är mer osäker (vilket även sammanhänger med vilka risker som identifierats). I tabellen anges även den totala genomförandekostnaden för de fyra olika alternativen så att det blir möjligt att göra en ungefärlig bedömning av kostnadseffektiviteten.

	Grundscenari o	Alternativ 1	Alternativ 2	Alternativ 3	Alternativ 4
Specifika mål					
Förbättra unionens förmåga att tillhandahålla humanitärt bistånd	(+)	(+)	++	+++	++
Stärka de frivilligas färdigheter och kompetens och förbättra deras arbetsförhållanden	(+)	(+)	++	+++	++
Ge ökad synlighet åt unionens värden	(+)	(+)	+	+++	+++
Bygga upp kapaciteten hos värdorganisationerna i tredjeländer	-	-	+	+++	+++
Skapa ökad enhetlighet mellan medlemsstaterna i syfte att ge EU-medborgarna ökade möjligheter att delta i humanitär verksamhet	-	(+)	(++)	++	(+)
Förbättra kriterierna för identifiering och urval av frivilliga	+	++	++	+++	+++
Genomförandekostnader 2014–2020		3 miljoner euro	52 miljoner euro	210 miljoner euro	212 miljoner euro
Antal utplacerade frivilliga	-	-	-	9.604	7.045

Sammanfattningsvis kan sägas att alternativ 1 endast ger en begränsad positiv verkan på målen, varvid det är avgörande i vilken utsträckning normerna används och frivilligorganisationerna väljer att tillämpa certifieringsmekanismen. Totalt sett kommer alternativ 2 att leda till att de frivilligas kompetens förbättras, till att det skapas förutsättningar för effektivare utplaceringar och till ett ökat bidrag från frivilliga på området humanitärt bistånd. Det finns emellertid inga garantier för att de färdigheter som de frivilliga förvärvar verkligen kommer att komma lokalbefolkningarna till godo. Alternativ 3 leder inte bara till att frivilligsektorn främjas och till att frivilliga i Europa får stöd utan innehåller även de komponenter som krävs för att de frivilliga verkligen kommer att bidra till de humanitära biståndsinsatserna i tredjeländer, och därmed även till en ökad effektivitet och höjd kvalitet totalt sett för det humanitära biståndet. Alternativ 4 leder till högre kostnader och ett begränsat anta utplaceringsmöjligheter till följd av förvaltningsmässiga begränsningar och gör att man går miste om de möjligheter som fås om partnerskapsmetoden används.

Av dessa orsaker **förordas alternativ 3.**

ARRANGEMANG FÖR ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Övervakning

Ett permanent övervakningssystem kommer att användas för att följa vilka framsteg som görs när det gäller att uppnå programmets mål. Detta system kommer att grunda sig på ett antal data som löpande sammanställs och bedöms av genomförandeorganet. Övervakningssystemet kommer att göra det möjligt att följa vilka framsteg som görs när det gäller uppnåendet av ordningens operativa mål, ger indikationer när det gäller uppnåendet av de specifika målen och tillhandahåller den information som behövs för att programmets genomförande ska kunna anpassas för att beakta de erfarenheter som gjorts.

Utvärdering

Det kommer att företas en halvtidsutvärdering av ordningen tre år efter det att verksamheten faktiskt inletts. En slutlig utvärdering planeras äga rum vid programmets slut. Ytterligare utvärderingar av specifika aspekter av ordningen kan inledas närsomhelst under genomförandet av ordningen om det skulle verka nödvändigt med en justering eller ett omarbetande av någon del av ordningen.